

Бойчук Н.Я.

ст. викладач ФММ КПІм. Ігоря Сікорського

Кода К.А.

студентка ФММ КПІм. Ігоря Сікорського

ДОСЛІДЖЕННЯ ПІДВИЩЕННЯ ТАРИФІВ НА КОМУНАЛЬНІ ПОСЛУГИ В УКРАЇНІ

Стаття присвячена дослідженню питання підвищення тарифів на комунальні послуги у сфері житлово-комунального господарства. Проаналізовано сучасний стан житлово-комунального господарства та якість наданих послуг. Розглянуто та детально проаналізовано вплив вартості первинних енергоносіїв на вартість вторинних енергоносіїв. Розглянуті шляхи надходження газу та вугілля та ціни на них. Розглянута діяльність енергогенеруючих компаній для забезпечення населення тепловою та електричною енергією. Проаналізовано обсяги виробництва енергії та частка енергогенеруючих компаній у вартості енергії. Розглянуті можливості диверсифікації палива, які впливатимуть на зменшення тарифів на комунальні послуги. Проаналізовані етапи підвищення тарифів на електроенергію, гарячу воду та центральне тепlopостачання та їх вплив на добробут населення. Проаналізовано підвищення тарифів на водопостачання та водовідведення. Розглянута та проаналізована методика розрахунку для визначення вартості енергетичної продукції «Роттердам плюс». Доведена необхідність створення конкурентних ринків для надання якісних послуг за економічно обґрунтованими тарифами. Удосконалено розкриття сутності поняття «тариф», у якому, на відміну від існуючих, зосереджено увагу на соціальному аспекті надання послуги із врахуванням бажання та можливостей учасників ринку надання послуг та можливістю індексації при змінах в економічному житті.

Ключові слова: житлово-комунальне господарство; енергогенеруючі компанії; електроенергія; тепла енергія; атомна енергетика; енергоресурси; енергоносії; тарифи; механізм тарифоутворення.

Постановка завдання. Житлово-комунальне господарство (ЖКГ) являє одну з найбільших галузей економіки. Розвиток та стабільне функціонування даної галузі впливає на функціонування всієї національної економіки. Стан житлово-комунального господарства – одне з тих питань, яке хвилює більшість населення. Протягом уже багатьох років сфера надання комунальних послуг знаходиться в центрі суспільної уваги, є одним із основних напрямків соціальної політики держави, регулярно висвітлюється в засобах масової інформації. За часи незалежності України

в даній галузі накопичилося багатоневирішених проблем, що свідчить про стан системної кризи, яка з часом стає більш глибокою.

Постійне зростання тарифів за комунальні послуги, їх необґрунтованість, непрозорість тарифоутворення, низька якість, неспроможність населення провести оплату за надані послуги, високий рівень монополізації постачальників послуг, відсутність конкуренції на даному ринку. Невирішеність перерахованих проблем гарантує постійний інтерес до даної теми та обумовлює актуальність даного дослідження.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Вивченням та дослідженням питань, пов'язаних із функціонуванням ЖКГ, наданням послуг та визначенням тарифів на них, підвищенням ефективності використання енергоресурсів, зменшенням енергоємності виробництва послуг, підвищення енергоефективності будинків досліджувалися в численних наукових працях вітчизняних та зарубіжних вчених. Значний внесок у вивчення та дослідження даної теми зробили наступні вчені: Б.І. Адамова, В.М. Гончаров, М.І. Долішній, Т.М. Качала, В. І. Куценко, А.Ф. Мельник, В. В. Рибак, О.І. Румянцева та інші. Незважаючи на велику кількість публікацій, залишаються питання, які потребують постійної уваги та невідкладного вирішення. Зміна економічних відносин, перерозподіл важелів державного регулювання економіки, забезпечення сталого розвитку набувають особливого значення. Знаходження шляхів вирішення проблеми забезпечення енергоносіями, диверсифікації палива, економне та раціональне використання енергетичних ресурсів забезпечить формування змін у тарифній політиці, що стане важливим кроком до реформування житлово-комунального господарства та буде мати позитивний вплив на національну економіку.

Мета. Проаналізувати сучасні ціни на енергоносії, дослідити та проаналізувати підвищення тарифів на житлово-комунальні послуги, визначити причини підвищення, розглянути можливості заміни енергоносіїв та забезпечення раціонального використання енергоресурсів з метою зниження вартості послуг та надати рекомендації для вирішення проблеми недосконалого тарифоутворення в сфері житлово-комунального господарства.

Виклад основного матеріалу. Житлово-комунальне господарство є базою для виробництва життєво необхідних послуг. Проблеми в комунальній сфері були завжди, але з часом вони не тільки незникли, а стали поглиблюватися. Тепер вирішувати ці проблеми вже мають споживачі, які стали власниками своїх помешкань. Швидкого вирішення проблеми не очікується, так як економічна ситуація в країні погіршується, платоспроможність населення падає, а вартість послуг зростає. Сучасний стан житлово-комунального господарства є жахливим. Послуги неякісні, тарифи високі, споживачі не задоволені. Існує незадоволеність і з боку держави, яка витрачає величезні кошти для надання субсидій [1].

Протягом останніх років основною проблемою для України стало

підвищення тарифів на енергоносії: газ, електроенергію, теплову енергію та водопостачання. Оскільки держава вже не може дозволити собі продавати дорогі в усьому світі енергоресурси за низькими цінами, підвищуватися тарифи будуть і надалі [2].

Електроенергію споживають усі жителі країни, тому її подорожчання суттєво вплине на добробут українців. Протягом останніх років відбувається поетапне зростання тарифів на електроенергію. Динаміку зміни тарифів на електроенергію демонструє рис. 1.

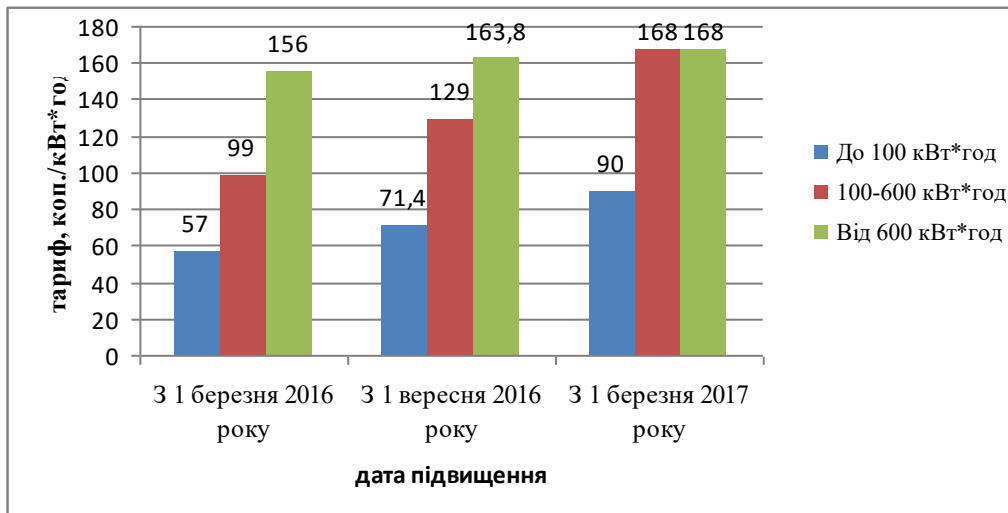

Рис.1. Підвищення тарифів на електроенергію [7]

Середні показники подорожчання електроенергії у відсотках складають: березень 2016 – 20%, вересень 2016 – 21%, березень 2017 – 22%.

На сьогодні середньозважений тариф на електроенергію (економічно обґрунтований рівень) складає з урахуванням ПДВ 2,31 гривні за 1 кВт*год. Навіть після останнього подорожчання електроенергії, споживач буде сплачувати лише 42,29% ринкового рівня тарифу, тобто нижче її ринкової вартості. Зараз тариф для населення становить 90 коп / кВт*год при споживанні до 100 кВт*год на місяць, при споживанні від 100 до 600 кВт*год тариф становить 1,68 грн / кВт*год, а при рівні споживання більш, ніж 600 кВт*год тариф становить 1,68 грн / кВт*год [7]. Як видно із рис.1, оплата за електроенергію, як для споживачів середнього класу, так і для заможних українців є однаковою. Рішення про зміни тарифів було прийнято з метою недопущення енергетичної катастрофи. Отримані кошти планують спрямувати державним підприємствам Енергоатом, Укренерго, Укргідроенерго для збільшення потужності енергосистеми [8].

Для забезпечення потреб населення електроенергією в Україні існують наступні енергогенеруючі компанії: атомні електростанції (АЕС), генеруючі компанії теплових електростанцій (ГК ТЕС), гідроелектростанції (ГЕС), теплоелектроцентралі (ТЕЦ), альтернативні джерела енергії, до яких можна віднести малі гідроелектростанції, вітряні електростанції (ВЕС), сонячна енергія, біомаса, інші. Енергогенеруючі

компанії та їх частка в структурі вартості виробленої електричної енергії у 2016 році представлена на рис. 2.

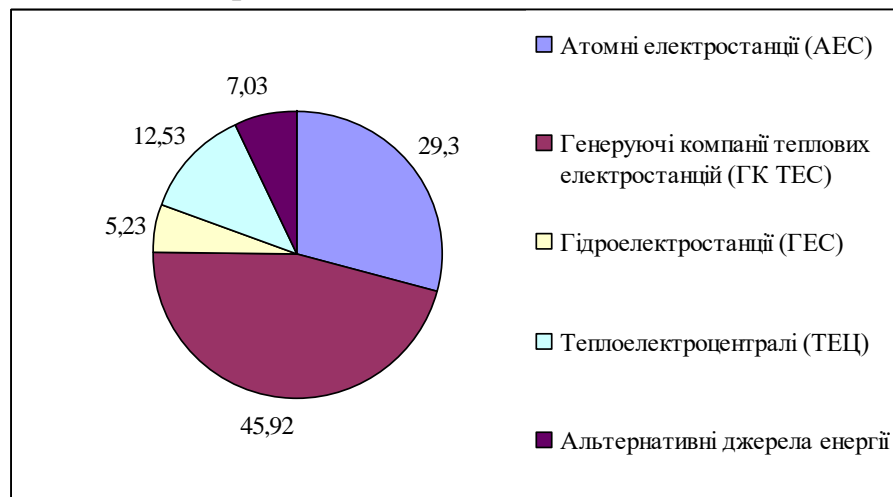

Рис.2.Енергогенеруючі компанії в структурі вартості виробленої електричної енергії [7]

В Україні є чотири атомних електростанцій, разом на яких працюють 15 енергоблоків: Південноукраїнська, Рівненська, Хмельницька і Запорізька. Зараз АЕС працюють на повну потужність, та забезпечують більше 50% потреби в електроенергії. Частка атомних станцій у вартості електроенергії складає 29,3%. У зв'язку із ситуацією, що склалася в країні, частка електроенергії, яку виробляють атомні станції, буде зростати.

Також «в резерві» є каскад з 6 гідроелектростанцій, побудованих на річці Дніпро. Ще дві знаходяться на Дністрі і Росі.

Значна частина електроенергії виробляється тепловими електростанціями, частина з яких зараз перебуває на окупованих територіях, хоча станції такого профілю є також у Центральній і Західній Україні. Частка ТЕС у обсягах електроенергії складає 31,76%, а частка у вартості складає 45,92%, що свідчить про те, що енергетичні ресурси (газ та вугілля), які використовуються для виробництва теплової та електричної енергії, є дорогими. Перераховані варіанти отримання енергії покривають 85,47% потреб України. Решта отримується іншими способами.

Для повного забезпечення споживачів електроенергією можна використовувати вугілля, купувати вартісний газ, імпортувати електроенергію. Дослідимо шляхи надходження та вартість первинних енергоносіїв (вугілля, газ) та проаналізуємо їх вплив на зростання вартості вторинних енергоносіїв (електроенергія, тепло) та на підвищення комунальних послуг.

Для виробництва електроенергії Україні потрібне вугілля. В попередні роки проблем з постачанням вугілля не було. В 2016 році видобуток вугілля зріс на 4,7%. Необхідний обсяг надходив з шахт Донбасу, адже саме там знаходиться значна частина вугільних шахт країни. З початком бойових дій на Донбасі видобуток вугілля в Україні суттєво скоротився, його постачання ускладнилося. На початок 2017 року

видобуток вугілля зменшився на 25,1%. На теперішній час у відповідності до рішення РНБО введена транспортна блокада окупованих територій Донбасу, що унеможлиблює безперебійне постачання необхідною сировиною.

2016 року були поставки вугілля із Південно-Африканської Республіки (ПАР). Африканська компанія Steel Mont встигла завезти в Україну 210 000 тон вугілля. З постачальниками енергоресурсу Україна досі не розраховувалася, тому співпраця припинилася.

Минулого року національний регулятор – НКРЕКП запропонував закладати у вартість енергетичної продукції формулу «Роттердам плюс». Відповідно до цієї нової методики, вартість вугілля у виробництві вугільно-теплової генерації розраховується за формулою «вартість вугілля в порту Роттердама плюс вартість його доставки в Україну». Прив'язувати ціну ресурсу, який ввозиться з неконтрольованої Україною території до голандського міста Роттердам, є безглуздо та недоречно, але з точки зору монополіста, вигода – безперечна. Завдяки цим розрахункам електроенергію можна продавати на 15-20% дорожче. Новий тариф з урахуванням ПДВ складе близько 130 копійок за 1кВт*год (до цього він становив 118 копійок за 1 кВт*год). За даними експертів, ціна вугілля за формулою «Роттердам плюс доставка» становить 63 долари за тонну, в той час як ціна за тонну вугілля без цієї формули складає 44,2 доларів за тонну [3]. Теперішні розцінки на електроенергію не покривають подібних витрат, тому тарифи довелося підвищити. Незрозуміла ситуація із видобутком та доставкою вугілля лише поглиблює та ускладнює ситуацію із виробництвом електроенергії тепловими електростанціями. Тобто, існує реальна перспектива подальшого зростання тарифів.

Газ є одним із найважливіших та найдорожчих енергетичних ресурсів, що використовується на виробництві і в побуті. Підвищення вартості газу відразу призводить до зростання тарифів на всі комунальні послуги, особливо це стосується опалення та гарячого водопостачання [3].

Можливі шляхи надходження газу до України: газ, який надходить реверсом із Європи (європейський напрямок) та газ українського видобутку («Нафтогаз» та дочірня компанія «Укргазвидобування»). У зв'язку із ситуацією, яка склалася в політичному житті нашої країни, відсутні газові контракти з Росією. Європейський газ не так давно з'явився в енергобалансі України. Він дорожче російського, окрім того, європейський реверс – це повернення російського газу, успішно прокачаного через українську газотранспортну систему. Європейські постачальники продають НАК «Нафтогаз» газ російського видобутку за європейськими цінами. Калькуляція вартості європейського газу дуже проста – ціна на хабі плюс вартість транспортування до кордону України. Таким чином, ціна, за якою газ продається кінцевим споживачам, складає 270 доларів [5]. Газ «Нафтогазу» не обкладається податком на додану вартість. У зв'язку з цим відбувається зміцнення позицій «Нафтогазу» як монопольного

постачальника. Ринок поставки природного газу побутовим споживачам не є конкурентним. Наразі неможливо створити імпортера, альтернативного НАКу [3].

Підвищення тарифів в першу чергу відчують власники приватних будинків площею більше 100 кв. метрів і мешканці багатоквартирних будинків, які не користуються приладами обліку (лічильниками).

З 1 травня 2016 роки змінилася вартість газу для всіх груп споживачів (промисловості, бізнесу, побутових). Він став коштувати 6879 гривень за 1000 кубометрів [4].

У 2017 році тарифи на газ продовжують зростати, оскільки більшу частину газу Україна імпортує з Європи. При цьому тариф на паливо формується згідно з імпортним паритетом і визначається за формулою: вартість імпортного газу \times курс долара + ПДВ + транспортування + розподіл + націнка Нафтогазу [6]. В проекті бюджету на 2017 рік закладена вартість імпортного газу у 245 доларів за тисячу кубометрів. Газ купують в доларах, який стрімко зростає, а продають в гривнях, тому ціна на блакитне паливо буде і надалі зростати. З 1 квітня 2017 року, тариф на газ буде складатися із двох частин: перша – оплата спожитого обсягу газу; друга частина – абонентська плата за здійснення доступу до газопроводів та за підключення до системи газопостачання. Оплата за використаний обсяг газу для побутових споживачів складе 4942 гривень за кубометр. Абонплата буде залежати від приєднаних потужностей споживачів. Тобто, якщо споживач користується тільки газовою плитою, плата за доставку буде меншою, ніж у тих, хто користується газовою колонкою або котлом. Абонплата для побутових споживачів спочатку буде менша, ніж для промисловості, але протягом трьох років вони повинні стати однаковими. Національна комісія, що здійснює регулювання у сфері енергетики та комунальних послуг, пояснює це необхідністю підтримки робочого стану газових систем розподілу і постачання. Тобто, таким чином прагнуть скоротити нераціональну витрату газового споживання [6].

Для споживачів, які проживають у будинках з приладами обліку (лічильниками), централізоване опалення оплачується відповідно до обсягу реально спожитого тепла. При цьому тариф за теплову енергію множиться на показники лічильника. Для споживачів, які мешкають у будинках без лічильників, централізоване опалення оплачується, виходячи з вартості опалення 1 квадратного метра загальної площі опалювальної квартири. У 2015 році тарифи на централізоване опалення зросли на 43%, а 2016 році – на 54%. Зміна тарифів на опалення представлена в таблиці 1. У зв'язку із постійним зростанням вартості первинних енергоносіїв, тарифи на опалення, значна частка в яких припадає саме на паливо, також будуть підвищуватися.

Загальний тариф на воду – це сума оплати водопостачання та водовідведення, збільшена на 20% (ПДВ). Вартість послуг з водопостачання та водовідведення для різних регіонів є різною та

коливається від 13,77 до 35 гривень за кубометр. Така суттєва різниця у вартості пояснюється тим, що підприємства-постачальники послуг самостійно розраховують собівартість свого товару, потім подають в Нацкомісію, де їх вивчають, аналізують та, в разі необхідності, переглядають.

Таблиця 1

Тариф на послугу централізованого опалення

Тариф на послугу централізованого опалення	Одиниця виміру	Період дії тарифів			
		01.07.2014-20.11.2014	21.11.2014-07.05.2015	08.05.2015	01.07.2016-2017
для абонентів з приладами обліку теплової енергії	грн/Гкал	375,30	374,60	657,24	1417
для абонентів без приладів обліку теплової енергії	грн за 1 м ²	9,22	9,20	16,14	32,97

Більшість підприємств використовують для підігріву води та генерації тепла газ, який займає приблизно 60% в структурі вартості виробництва. Чим більше його вартість, тим дорожча тепла енергія [7]. Підігрів водиможна здійснювати як дорогим газом, так і використовуючи дешеву атомну енергію. Після подорожчання газу, в липні 2016 року, собівартість підігріву води значно зросла. На рис. 3 представлена зміна тарифу на послугу з централізованого гарячого водопостачання з урахуванням ПДВ. За період 2015-2016 рр. тариф на гарячу воду зріс на 38,76%, а за період 2016-2017 рр. – на 50,76%.

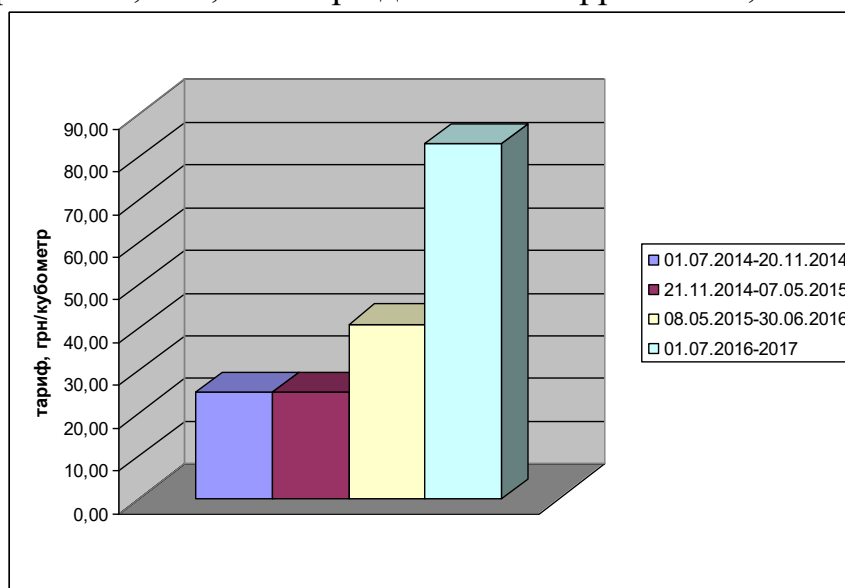

Рис. 3. Тариф на послугу з централізованого гарячого водопостачання [7]

Значне зростання тарифів пояснюється підвищенням вартості первинних енергоносіїв, які займають значну частку в структурі тарифу на гарячу воду, що демонструє рис. 4. Як свідчить рис. 4, газ займає 58%.

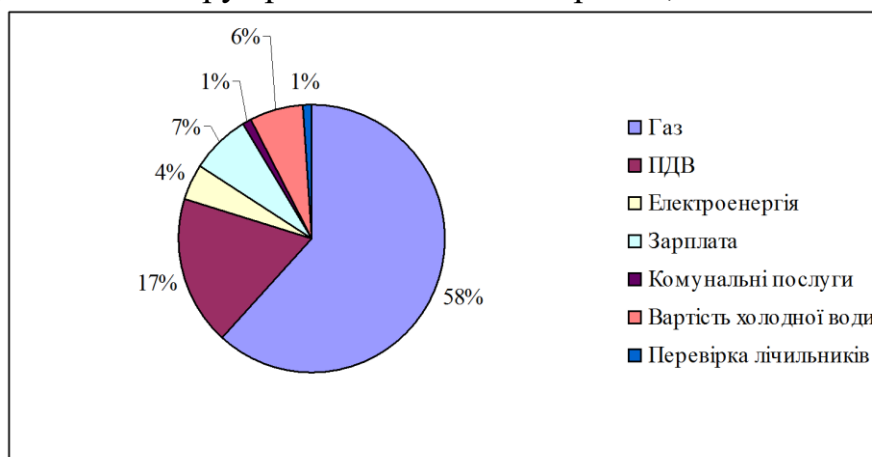

Рис. 4. Структура тарифу на гарячу воду станом на 2017 рік [7]

Імпорт нафто-газових продуктів для країни є не кращим шляхом вирішення економічних та енергетичних проблем, а ще одним із факторів, які уповільнюють вихід з економічної кризи. В 2016 році в Україні відбулося збільшення видобутку газу на 1%, що склало 20,1 млрд куб. м. Доцільніше буде використовувати власну сировину, що суттєво зменшить вартість газу завдяки зменшенню вартості видобутку та транспортування. Для цього слід відновити старі родовища, а також починати розробку нових, що дасть змогу не тільки забезпечити населення дешевшим газом українського видобутку, але і створить додаткові робочі місця.

Існує необхідність зробити газовий ринок конкурентним. У відповідності до принципів, які прописані у законі «Про ринок природного газу», який діє з жовтня 2015 року, постачальник сам має визначати кому продавати газ, а покупець обирати у кого і за якою ціною його купувати. Тому існує необхідність привести підзаконні акти у відповідність з принципами даного закону.

При можливих змінах тарифів необхідно надати чітке обґрунтування та визначитися із критеріями ефективності використання додаткових коштів, які з'являться в результаті цих змін. З метою запобігання неринкового збагачення в секторі необхідно відстежувати та припиняти запровадження схем необґрунтованого ціноутворення.

Дослідження моделі поведінки споживача при можливому подальшому зростанні тарифів з урахуванням динаміки змін доходів довело існування максимально допустимих меж підвищення тарифів для населення. Перевищення цих меж спонукатиме споживачів до скорочення споживання або несплати за надану послугу, що призведе до розбалансованості енергосистеми [9].

Висновки. Підвищення тарифів відбувається протягом декількох років і цей процес впливає на споживачів усіх рівнів. З січня 2016 року на

законодавчому рівні заборонено встановлювати тарифи на комунальні послуги нижче собівартості. Держава перестала поставляти споживачам енергоресурси за невивиправдано низькими тарифами, які були дуже далекі від реальних. Підвищення тарифів на житлово-комунальні послуги напряму залежать від вартості енергоносіїв, які для більшості споживачів є занадто високими.

Майже 80% населення є неплатоспроможним. При подальшому зростанні тарифів на комунальні послуги існує ризик виникнення економічних проблем. Виділення великих грошових сум для стабілізації соціально-економічної ситуації в країні з бюджету держави проводитися не буде. Цей обов'язок тепер покладено на місцеві бюджети в рамках програми децентралізації. Тому особливої уваги заслуговує удосконалення системи соціального захисту населення для зниження ризиків, пов'язаних із неплатоспроможністю споживачів.

В даному дослідженні удосконалено розкриття сутності поняття «тариф», у якому зосереджено увагу на соціальному аспекті надання послуги із врахуванням бажання та можливостей учасників ринку надання послуг та можливістю індексації при змінах в економічному житті. Тариф – це плата за послугу визначеної кількості та якості із врахуванням попиту споживача та пропонування виробника, який враховує платоспроможність споживача, встановлюється з можливістю індексації з урахуванням інфляції та забезпечує повернення витрат на виробництво та надання послуги та ефективність функціонування підприємства-постачальника.

Досліджуючи вартість енергоносіїв та їх вплив на комунальні послуги, можна зробити висновок, що зміна (трансформація) тарифної політики є головною задачею реформування сфери житлово-комунального господарства. Підвищення тарифів за низької платоспроможності більшості споживачів унеможлиблює ефективність функціонування даної галузі. Необхідно провести радикальні зміни в системі надання послуг, зробити їх якісними, для чого створити конкурентне середовище на ринку обслуговування житла, удосконалити систему соціального захисту населення, підвищити енергоефективність будинків, для чого необхідно провести енергоаудит коштом власників, застосовувати енергоефективні технології, знизити енергоємність виробництва, зменшити тарифи на паливно-енергетичні ресурси, підвищити ефективність використання енергетичних та матеріальних ресурсів, раціонально та економно витратити енергоресурси, прагнучи досягти європейських стандартів.

Список використаних джерел

1. Олійник О. Житлово-комунальне господарство країни зачекалося глибокого реформування // Праця і зарплата. – 2007. – № 31. – С. 4
2. Ходирева А. Аналіз сучасного стану житлово-комунального господарства // Економіст. – 2006. – № 7. – С. 36-39

3. Лебедь Н. Як в Україну потрапляє вугілля [Електронний ресурс] / Наталія Лебедь // Україна молода . – 2016. – Режим доступу:<http://argumentua.com/stati/chernoe-delo-kak-v-ukrainu-popaedaet-ugol-iz-dnr-i-lnr>

4. Підвищення тарифів на комунальні послуги в Україні в 2016 році – повна інформація [Електронний ресурс] / Energylogia // Комунальне господарство. – 2016. – Режим доступу: <http://energylogia.com/home/municipality-home/oplata-kommunalnyh-uslug-v-ukraine-v-2016-godu.html>

5. Студеннікова Г. Чому ростуть тарифи в Україні? [Електронний ресурс] / Галина Студеннікова // – 2016. – Режим доступу: <https://strana.ua/articles/analysis/25043-sociologi-zhdut-osenyu-tarifnye-bunty.html>

6. Коммунальные услуги в 2017 году [Електронний ресурс] / Александр Литвин // – 2017. – Режим доступу: <http://www.segodnya.ua/economics/gkh/chto-budet-s-kommunalkoy-v-2017-m-podorozhaet-svet-gaz-i-voda-775357.html>

7. Коммунальные тарифы 2017 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zhzh.info/news/2017-01-03-30782>

8. Тарифи на електроенергію для домогосподарств: аналітична доповідь / Національна комісія, що здійснює регулювання у сфері енергетики та комунальних послуг [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.nerc.gov.ua/?id=15338>.

9. Шашина М.В. Моделирование споживчої поведінки населення на ринку електроенергії в сучасних умовах / М.В. Шашина // Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія «Економічні науки». Збірник наукових праць. Херсон: ХДУ, 2016. – Вип. 17. – 154 – 157 с.

Бойчук Н.Я.

ст. преподаватель ФММ КПИ им. Игоря Сикорского

Кода К.А.

студентка ФММ КПИ им. Игоря Сикорского

ИССЛЕДОВАНИЕ ПОВЫШЕНИЯ ТАРИФОВ НА КОММУНАЛЬНЫЕ УСЛУГИ В УКРАИНЕ

Статья посвящена исследованию вопроса повышения тарифов на коммунальные услуги в сфере жилищно-коммунального хозяйства. Проанализировано современное состояние жилищно-коммунального хозяйства и качество предоставляемых услуг. Рассмотрены и подробно проанализировано влияние стоимости первичных энергоносителей на стоимость вторичных энергоносителей. Рассмотрены пути поступления газа и угля и цены на них. Рассмотрена деятельность энергогенерирующих компаний для обеспечения населения тепловой и электрической энергией. Проанализированы объемы производства энергии и доля энергогенерирующих компаний в стоимости энергии. Рассмотрены возможности диверсификации топлива, и, связанные с этим возможности уменьшения тарифов на коммунальные услуги. Проанализированы этапы повышения тарифов на электроэнергию, горячую воду и центральное теплоснабжение и их влияние на благосостояние населения. Проанализированы повышение тарифов на водоснабжение и водоотведение. Рассмотрена и проанализирована методика расчета для определения стоимости энергетической продукции

«Роттердам плюс». Доказана необходимость создания конкурентных рынков для предоставления качественных услуг по экономически обоснованным тарифам. Усовершенствована сущность понятия «тариф», в котором, в отличие от существующих, сосредоточено внимание на социальном аспекте предоставления услуги с учетом желания и возможностей участников рынка предоставления услуг с возможностью индексации при изменениях в экономической жизни.

Ключевые слова: жилищно-коммунальное хозяйство; энергогенерирующие компании; электроэнергия; тепловая энергия; атомная энергетика; энергоресурсы; энергоносители; тарифы; механизм тарифообразования.

Boychuk N.Y.

assistant professor FMM Igor Sikorsky Kyiv Polytechnic Institute

Koda K.A.

Student FMM, YE-51 Igor Sikorsky Kyiv Polytechnic Institute

STUDIES RAISE UTILITY TARIFFS IN UKRAINE

The article investigates the question raising utility tariffs in housing and utilities. The current state of housing and communal services and quality of services. Considered and detailed analysis of the impact of the cost of primary energy to secondary energy costs. The ways and the flow of gas and coal prices. Activities of generating companies for the population of heat and electricity. Analyzed output power and power generating companies share in the cost of energy. The possibilities of diversification of fuel and related opportunities for reducing utility tariffs. Stages increase in electricity tariffs, hot water and central heating and their impact on welfare. Analyzed the increase in tariffs for water supply and sanitation. Reviewed and analyzed to determine the method of calculating the cost of energy production «Rotterdam plus». The necessity of creating competitive markets for the provision of quality services at cost effective tariffs. Improved disclosure of the term «tariff», which, unlike the existing focus on the social aspect of the service, taking into account the willingness and capacity of market participants to provide services and indexable by changes in economic life.

Keywords: utilities; power generation companies; electricity; thermal energy; nuclear power; energy; energy; tariffs; tariff mechanism.

Бойчук Наталка Яківна
natalka149@bigmir.net
Кода Катерина Андріївна
katya_koda@ukr.net